

логия по-добре, отколкото ние бихме я измерили, освен това археолозите ни предоставиха образци (а те впрочем изгарят от прилагането на радиовъглеродното измерване – А. Ф.), с което по-скоро те ни направиха услуга“ (478), с. 24.

Това признание на Либи е многозначително, защото затрудненията на Скалигеровата хронология изпъкват именно в онези региони и епохи, за които, както той откровено ни съобщава, „НЕ СА ПРАВЕНИ МНОГОБРОЙНИ ИЗМЕРВАНИЯ“.

Скалигеровите историци твърде неохотно допускат радиовъглеродния метод в уж „сигурните епохи“ от Скалигеровата история. А ако открие „не каквото трябва“? Извън рамките на Скалигеровата история, където дори според Скалигер няма писмени документи – моля, прилагайте го. Там вашият метод не ни плаши.

Образува се следната ситуация с онова неголямо количество измервания „в античността“, които все пак са направени. Когато методът се прилага спрямо египетската колекция на Дж. Х. Бредстед, „изведнъж открихме – съобщава ни Либи, – че третият обект, подложен на анализ, е съвременен! Това беше една от находките..., за която се смяташе..., че е принадлежала на V династия (2563–2423 г. пр.н.е. – А. Ф.). ДА, ТОЗИ УДАР БЕШЕ ТЕЖЪК!“ [478], С. 24.

Защо пък, пита се, „ударът да е бил тежък“? Нали физиците са възстановили истината, открили са, че предишното датироване не е вярно. Какво лошо има в това?

Лошото е, че е заплашена цялата Скалигерова хронология. Ясно е, че Либи не е могъл да продължи „в същия дух, който опорочавал историята на древен Египет“.

Трябвало да се разделят с образаца, прибързано определен от Либи като съвременен. ОБЕКТАТ БИЛ ОБЯВЕН ЗА ПОДПРАВЕН [478], с. 24. Това е естествено. Археолозите не са могли да допуснат мисълта, че „древната“ египетска находка може наистина да е от XVI–XVII в. от НОВАТА ЕРА (с оглед точността на метода).

„В подкрепа на метода те (привържениците на метода – А. Ф.) изброяват куп косвени доказателства, съображения и изчисления – не дотам точни, с не дотам еднозначна трактовка, а главното им доказателство идва от контролните радиовъглеродни определения на образци с предварително известна възраст... Но стане ли дума за контролното датироване на исторически предмети, всички се опират на първите експерименти, тоест на ОНАЗИ НЕГОЛЯМА (! – А. Ф.) СЕРИЯ ОБРАЗЦИ“ [391], с. 104.